

Nr 169.

Av herrar **Andersson** i Falkenberg och **Andersson** i Igelboda,
om viss ändring av grunderna för bidrag till erkända alkoholistanstalters driftkostnader m. m.

I årets statsverksproposition, femte huvudtiteln, punkt 60, har Kungl. Maj:t föreslagit att riksdagen skulle anvisa bidrag till erkända och enskilda alkoholistanstalters driftkostnader m. m.

Av propositionen framgår, att styrelsen för en erkänd alkoholistanstalt hemställt om sådan ändring i gällande statsbidragsgrunder, att ett garantibidrag av 1 krona för dag och vårdplats kunde tillerkännas anstalten. Sådant bidrag utgår redan nu till den för kvinnor avsedda alkoholistanstalten Hagbyhemmet, men departementschefen har icke ansett sig kunna förorda, att rätten till dylikt bidrag skulle utvidgas att även omfatta andra anstalter. Statsbidrag utgår för närvarande med ett belopp av i allmänhet 4 kronor för vård dag. Om ett antal platser å anstalten någon längre tid äro obelagda — såsom fallet ofta plägar vara under sommarmånaderna — innebär detta en avsevärd minskning i anstaltens inkomster. Inom alkoholistvården gäller som bärande vårdprincip, att den intagne icke bör kvarhållas längre å anstalten, än som kan anser erforderligt för hans återförande till ett nyktert och ordentligt liv, varför försökspermission ofta beviljas efter förhållandevis kort vårdtid; så är särskilt fallet under sommarhalvåret, då arbetsmöjligheterna äro goda. Det synes önskvärt, att grunderna för statsbidraget utformas på sådant sätt, att anstaltsledningen icke frestas att av ekonomiska skäl kvarhålla de intagna å anstalten. Likaså är det angeläget, att en anstalt icke av dylika skäl föranledes emottaga alkoholister av sådana kategorier, som lämpligen böra vårdas å annan anstalt. Det synes oss därför av vårdskäl vara väl motiverat att statsbidrag till viss del finge utgå för dag och vårdplats, liksom det också synes rimligt att staten på sådant sätt garanterade de erkända alkoholistanstalterna bidrag till de fasta utgifterna.

Löner till personal, kostnader för uppvärmning, underhåll av byggnader och inventarier, räntor och amorteringar å upplånat kapital ävensom expenser äro utgifter av sådan beskaffenhet, att de icke nämnvärt kunna minskas vid en tillfällig nedgång av beläggningen. Då de fasta utgifterna kunna beräknas uppgå till mer än hälften av anstaltens samt-

liga utgifter, torde statsbidraget lämpligen kunna fördelas på sådant sätt, att ett belopp av 2 kronor för dag och vårdplats finge utgå såsom garantibidrag. Med en dylik förändring av grunderna för statsbidrag torde nuvarande bestämmelse, att statsbidrag må utgå vid lovlig bortovaro från anstalten intill 15 dagar, kunna utgå. Denna bestämmelse synes nämligen i sin nuvarande utformning icke vara fullt tillfredsställande, då den medger möjlighet för en anstalt att genom permittering av intagna, som i verkligheten äro färdiga för utskrivning, tillgodoräkna sig ifrågavarande statsbidrag under högsta medgivna tid, även om denna i sin helhet infaller efter det vederbörande lämnat anstalten för att icke mera återkomma.

Särskilt då det gäller inrättande av nya erkända alkoholistanstalter, synes det önskvärt, att grunderna för statsbidraget avpassas så att anstalterna garanteras nödvändiga medel till driftkostnaderna. Detta torde särskilt vara angeläget för en tillfredsställande lösning av personalfrågan. En välutbildad och lämplig personal samt tryggade arbetsförhållanden torde nämligen vara en nödvändig betingelse för alkoholistanstalterna, om de skola kunna fylla sina vårduppgifter, och skäligen löner och anställningsvillkor kunna givetvis icke åstadkommas med mindre anstalterna hava vissa fasta inkomster.

Vi föreslå därför,

att riksdagen måtte besluta, att till erkända alkoholistanstalter må utgå bidrag till driftkostnaderna med ej mindre 2 kronor för dag och vårdplats än även med högst 2 kronor 25 öre för dag och vårdad person.

Stockholm den 22 januari 1938.

Anders Andersson,
Falkenberg.

Martin Andersson,
Igelboda.
